

[Hartel.]

den Enighed, som er opnaaet om denne Sag, som et nyt Vidnesbyrd om, hvilken voksende Forstaaelse der er i alle Kredse af Nødvendigheden af, at der træffes Værneforanstaltninger under de nuværende Forhold.

Oluf Pedersen: Retsforbundet har stemt for den bestaaende Lov. Vi er ikke Modstandere af, at der træffes visse Foranstaltninger til Beskyttelse mod eventuelle Ulykker, men vi vendte os allerede, da vi dengang behandlede Lovforslaget, mod Overdrivelser, og da det foreliggende Forslag var til første Behandling, gav jeg Udtryk for, at vi var mod visse af de Foranstaltninger, som her er Tale om. Jeg anbefalede Forslaget til Overvejelse i Udvalget, men de Overvejelser, der har været foretaget i Udvalget, har desværre givet det modsatte Resultat af det, vi ønskede.

Særlig maa jeg vende mig mod Ændringsforslag Nr. 5. For det første mod Ordet Luftværnstilland. Jeg synes, det er et meget uheldigt Ord. Dernæst er jeg imod Mørklægningen. Det forekommer mig, at man overdriver dens Betydning. Endelig er jeg imod den foreslaaede Udskrivning. Det er efter min Mening en meget daarlig Tanke, man her er inde paa, og det overrasker mig for saa vidt ikke, at det er noget, som det ærede Medlem Hr. Hartel har fundet paa. Det ligner det ærede Medlem paa en Prik. Jeg tror ikke, at Ministeren og Regeringspartierne burde rette sig efter Forslag, som kommer fra den Side, naar ikke de er bedre, end de er her, hvad de desværre som Regel ikke er.

Hvis man vil have Mandskab til disse offentlige Foranstaltninger, er det naturligt, at man yder Vederlag derfor. Man forsøger i Virkeligheden at smugle Arbejdspligt ind i Forslaget. Jeg kan ikke tro, at det er ordentlig overvejeth, for saa vilde utvivlsomt hverken Ministeren eller det ærede Medlem Hr. Rager være gaaet med til dette Ændringsforslag. Jeg maa anbefale at stemme imod det.

Man er nu inde paa, hvad ikke fremgik under første Behandling, at Midlerne delvis skal tilvejebringes ved et Statslaan. Ogsaa dette er en Grund til, at vi fra vor Side maa vende os imod Lovforslaget. Jeg synes, det er urimeligt at lave et Statslaan til den Slags Foranstaltninger. Begrundelsen for at optage et Statslaan maa jo være, at Midlerne er til Stede her i Landet, men saa kan man lige saa godt tage dem straks i Form af Skat som gennemføre det paa den Maade,

at det bliver en Skat paa Efterslægten. Der er saa meget mere Grund til det, som jeg maa gaa ud fra, at noget af det, som er med til at begrunde det foreliggende Lovforslag, er den mærkelige Tanke, at man derved kan skaffe Beskæftigelse. Jeg vil ogsaa have Lov til at sige, at der knytter sig visse privatøkonomiske Interesser til disse Foranstaltninger. Det har ogsaa sin Betydning.

Vi ønsker naturligvis ikke at afvise, at der træffes visse Foranstaltninger, men jeg advarer imod Overdrivelser, jeg advarer imod Arbejdspligten, og jeg advarer mod Statslaanet.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker Udvalget for dets Arbejde og udtrykker min Glæde over, at vi fra alle Sider er blevet enige om Lovforslaget. Jeg anbefaler de Ændringsforslag, jeg har stillet med Udvalgets Tilslutning, ligesom jeg kan tilslutte mig de Udtalelser, der er fremsat i Betænkningen, og de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte vedrørende Spørgsmaalet om Udgifternes Fordeling. Jeg tilføjer dog, at jeg tror ikke, det er muligt i Enkeltheder nu at komme ind paa det Spørgsmaal; men det er jo ogsaa udtalt i Betænkningen, at der nu snarest skal optages Forhandlinger med de paagældende Kommuner, forinden Beslutning tages af de bevilgende Myndigheder.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der satte Spørgsmaalet om Udgifternes eventuelle Højde i Forbindelse med det Forslag, der er til Behandling her i Rigsdagen om Optagelse af et Statslaan, at jeg kan give det ærede Medlem Ret i de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte. Der er ikke Tale om, at disse Udgifters Størrelser er afhængig af de Pengemidler, der bliver tilbage som Rest efter de andre Foranstaltninger, lige saa lidt som der er Tale om, at de Pengemidler, der bliver tilbage, skal bruges paa det Omraade, det her drejer sig om. Hvad der skal foretages, og hvilke Midler der skal bruges, maa afgøres ud fra de saglige Hensyn, som Lovforslaget her i det hele taget er Udtryk for.

I Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse vedrørende Ændringsforslag Nr 5 til § 7, skal jeg sige, at det er klart, at Spørgsmaalet om Frinumre og kasserede kommer ind under de Spørgsmaal, der skal forhandles med Forsvarsministeren om, inden Afgørelse træffes. Det maa jeg mene allerede er en Pligt for mig efter Lovforslagets § 12, hvori det bestemmes, at for saa vidt